

GÖTATRÄNGAREN

Pris 10 kr

1982

När
går
marschen...

hit?

BAUSCH & LOMB **Ray-Ban**®

Riktiga solglasögon

GLASÖGON — KONTAKTLINSER

Leg. optiker **AHLSTRÖM**

Rådhusgatan 1 — SKÖVDE

FÖR SYNUNDERSÖKNING

Gärna tidsbeställning 0500-155 00

Nya Saab 900 Sedan.

**Dina ögon säger en sak,
en provtur resten.**

SAAB

SERVICE - RESERVDELAR - TILLBEHÖR

bil ab

SAAB

IVAN PERSSON

Marlesjö SKÖVDE
0500/180 00

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta Trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg

Adress: T2, Box 602, 541 29 Skövde Tel 0500-650 00

Postgiro 9 58 82-7

Redaktör och ansvarig utgivare: Kapten Gunnar A. Persson

Regementschefen har ordet

Stabschefen redogör på annan plats för läget och det fortsatta arbetet när det gäller vår fredsorganisation.

Det förslag som nu ligger på riksdagens bord kommer med all sannolikhet för vår del att också bli riksdagens beslut. Därmed skulle mänskligt att döma kampen för vår fortsatta existens vara vunnit. Vad kan man då säga om resultatet?

När läget var som värst d v s 1980, fastställde vi en "strategi" för kampen

- T 2 skulle finnas kvar i Skövde
- US och TrängOHS skulle också lokaliseras hit

- Vi skulle flytta till andra sidan stan och samlokalisera oss med garnisonen i övrigt.

Alla de tre målen uppnås nu om förslaget genomförs. Vi bör alltså vara nöjda.

Många känner naturligtvis vemod över att vi skall lämna våra traditionella trängkaserner och den känslan måste man respektera. Det ser emellertid ut som vi skulle få minst likvärdiga möjligheter i framtiden även om det för många blir svårt att känna sig hemma i början. Men med en ändrad lokalisering kommer vi framför allt att få leva ett tryggare liv. I de gamla kasernerna skulle vår framtid komma att ifrågasättas vid varje fredsorganisationsändring i framtiden.

Vi har alltså anledning se positivt på framtiden för vår del och kan bara med beklagande konstatera att ett trängregemente - T 1 - skall läggas ned.

Som framgår av stabschefens artikel pågår arbetet med förändringarna redan för fullt.

En del av det arbetet blir att på olika sätt dokumentera den miljö som varit vår i nu mer än 75 år.

Som också framgår av detta nummer kan det i vår nya kasern bli möjligheter att bättre än nu ordna vårt museum. Här finns ett område där jag är övertygad om att Kamratföreningen verksamt kan bidra.

Gunnar Persson

Redaktören har ordet

Våren -82! Äntligen här!
Två allt överskuggande problem,
dels att få årets Götaträngare
färdig i tid, dels ett riksdagsbeslut att T 2 skall flytta till Heden.

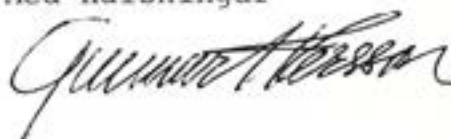
Att få ut Götaträngaren är påverkligt, värre är det med riksdagsbeslutet.

Efter alla insatser till regementets fromma känns väntan lång.
Kanske dock att beslut är fattat när Du läser detta och då skall Du veta att beslutet måste vara orubbligt.

Varför detta påstående?
Ja, en ändring av grundlagen kräver två riksdagsbeslut med val emellan, att flytta T 2 där det t o m har varit två val mellan beslutet 1974 och årets.

Med ett stort och varmt tack till alla kamrater som tagit sig tid att utforma ett bidrag och ett lika stort tack till outtröttliga medhjälparna Marianne Andersson, Lennart Norén och Bengt Öman överlämnar vi årets Götaträngaren till en stunds avkopplande läsning och, kanske, eftertanke.

Med Hälsningar

Som vi minns Lance

Sommaren 81 avled en av kamratföreningens eldsjälar, Göteborgs-avdelningens ordförande Lance Wallander.

Att skriva minnesord om Lance Gerhard Wallander på sedvanligt sätt skulle inte Lance ha uppskattat, nej en runa av mera ovanligt slag vore säkert något som vår vän skulle bli betydligt nöjdare med, så låt oss försöka.

Lance, Du hade ett valspråk "Det ordnar sig alltid om man tar det som det kommer" och Du levde verkligen efter denna princip. Egentligen valde Du från början fel yrke, det där med att hålla tider och rätta sig in i ledet var inte Din melodi. Du hade dessutom understundom svårt att hålla Dig till sanningen. Vi skulle kunna dra fram åtskilliga episoder, men Lance vi skall, hur frestande det än är, avstå.

Din aptit på livet den var otrolig och aptiten växte hela tiden, egentligen blev Du aldrig vuxen.

Mycket skulle Du pröva, men tålamodet det var kort. Lika sorglös var Du i affärer, först skaffade Du prylen sedan medlen, för något utpräglat sinne för ekonomi hade Du aldrig.

Trots alla Dina fel och brister fick Du aldrig några ovänner. På grund av Din charmfullhet översåg man med det mesta.

Vi som hade förmånen att ha Dig som nära vän vet att Du aldrig svek, en mera renhårig kamrat får man leta efter.

Vi tackar Dig för många oförglömliga, roliga minnen såväl från tjänst som privatliv.

Vi kommer alltid att minnas den sorglöse bohemen, vännen Lance Gerhard.

Vila i frid.

Vännerna Kåge och Gunnar

Fredsorganisationen – Läget idag

av överstelöjtnant Sture Ljungné

Artikel författaren

Ser man ett ögonblick tillbaka på den tid som gått, sedan maj 1981, då fredsorganisationsfrågan förra gången berördes i Götaträngaren, finner man att funderingar, utkast och förslag successivt övergått att bli påtagligheter som redan idag innebär förberedelser för en överflyttning till K 3 under mitten av 80-talet.

Orsakerna till att vi nu vågar se med viss tillförsikt på framtiden är en serie förslag och ställningstaganden, allt ifrån 1978 års försvarskommittés arbetspromemoria i juni 1981 till regeringens totalförsvarsproposition som ligger till grund för riksdagens beslut i försvarsfrågan under maj månad i år, där T 2 föreslås kvarbliva i Skövde av alla instanser.

Sedan nyåret har ett intensivt arbete pågått med att i första hand söka den bästa lösningen på frågorna rörande T 2:s inplacering i nuvarande K 3 kaserner och samordning med funktioner vid Skaraborgs regemente P 4/Fo 35.

De områden eller objekt som främst visat sig nödvändiga att åtgärda för att få utbildningsverksamheten att fungera utgörs av:

- militärrestaurang för hela garnisonens behov
- skolbyggnad för US/PS
- kasern för T 2
- sjukvårdsskola med övningshall
- stabsövningshall
- sällskaps- och fritidslokaler för vpl, skolelever och anställda
- gymnastikhall samt
- utbildningsanordningar av olika slag

Några av hörnstenarna i utbyggnadsplanen är följande:

- vägsystemets anslutningar till den s k östra leden (ny förbifartsled öster Skövde för den nord-syd-gående trafiken) och anslutningen vid järnvägsövergången.
- byggnadernas placering och anslutning till äldre byggnader så att en sammanhängande fasad är vänd mot staden
- allmänhetens möjligheter att på ett enkelt sätt komma ut till strövområdet på Heden samt
- bilväg från blivande T 2 till motorområdet på det s k Sandfältet.

Arbetet med att samordna T 2 överflyttning till nuvarande K 3 område när det gäller utbyggnaden och ianspråktagandet pågår f n i full omfattning för att när riksdagsbeslutet väl kommer ingen tid skall ha gått förlorad i ett nödvändigt förberedelsearbete.

Ur ÖB programplan för det militära försvaret 82-87 kan man utläsa både tidsplan, omfattning och återfinna en röd tråd allt ifrån 1974 års riksdag:

"T 2 i Skövde inklusive US och TrängOHS samlokaliseras under 1986/87 inom garnisonen med P 4/Fo 35, varvid del av P 4 och hela K 3

etablissement tas i anspråk. T 2 nuvarande etablissement avvecklas.

Förändringarna följer 1974 års riksdagsbeslut om

- T 2 framtida förläggning till Heden i Skövde varvid T 2 etablissement skall avvecklas (Skövde etapp 3) och
- TrängOHS flyttning från Linköping till Skövde".

Det förhållandet att "T 2 nuvarande etablissement avvecklas", som framgår ovan, innebär inte att alla byggnader kommer att rivas och lämna plats åt annan nybyggnation utan hit planerar man för närvarande inom civilförsvaret att lägga en av sina skolor.

Ur civilförsvarets tidning i april 1982 saxar vi följande synpunkter:

"Så snart militären flyttar ut från T 2 påbörjar civilförsvaret inflyttning. Men det krävs omfattande arbeten. Flera av byggnaderna är i så dåligt skick att de måste jämnas med marken och i majoriteten av de som blir kvar behövs omfattande moderniseringar. Kanslihuset byggs om till administrationsbyggnad. Den mycket stora huvudkasernen är så nedgången att den måste rivas. Skulle kosta c:a 10 miljoner kronor att rusta upp. Däremot är två mindre kaserner i så gott skick att de efter vissa ombyggnationer blir utmärkta förläggningar.

Utöver dessa blir det behov av ny förläggning omfattande c:a 100 rum. På T 2-området finns i övrigt bl a en övningshall, gymnastikhall, matsal och flera större förråd. Det mesta användbart efter vissa justeringar och renoveringar.

En stor kostnad blir den nödvändiga ombyggnaden av värmesystemet, vatten och avlopp. Kostnaden är svår att beräkna, men har uppskattats till 10 miljoner kronor. En annan osäker post är de rivningsarbeten vi åtar oss i och med att vi övertar områden, säger Mårten Holmström, chef för anläggningssektio-

nen på civilförsvarsstyrelsen". ("Aktuellt om civilförsvaret" April 1982).

Inriktningen av det fortsatta arbetet med fredsorganisationen kommer under hösten 1982 och framöver att dels präglas av ett färdigställande av byggplanerna som skall leda till en s k Generalplan för området vid P 4/Fo 35 och blivande T 2 och dels påbörjas organisationsarbetet.

Vi får inte glömma bort att ytterst är det fråga om besparingar i vid bemärkelse och därav följer att varje åtgärd inom alla områden måste omsorgsfullt studeras för att minimera kostnaderna.

I en kommande organisation av Skövde garnison kommer T 2 att ingå som en enhet med bibehållen identitet och omsorger för traditionsvård m m. Hur utformningen i detalj kommer att gestalta sig är ännu för tidigt att ange då bl a även denna fråga skall bearbetas i fortsättningen.

HJÄLP TILL ATT VÄRVA MEDLEMMAR!

Du får två inbetalningskort:

ett för årsavgiften och ett för

en ny medlem. Stadgarna medger

att vem som helst kan bli medlem

t ex någon eller några i familjen

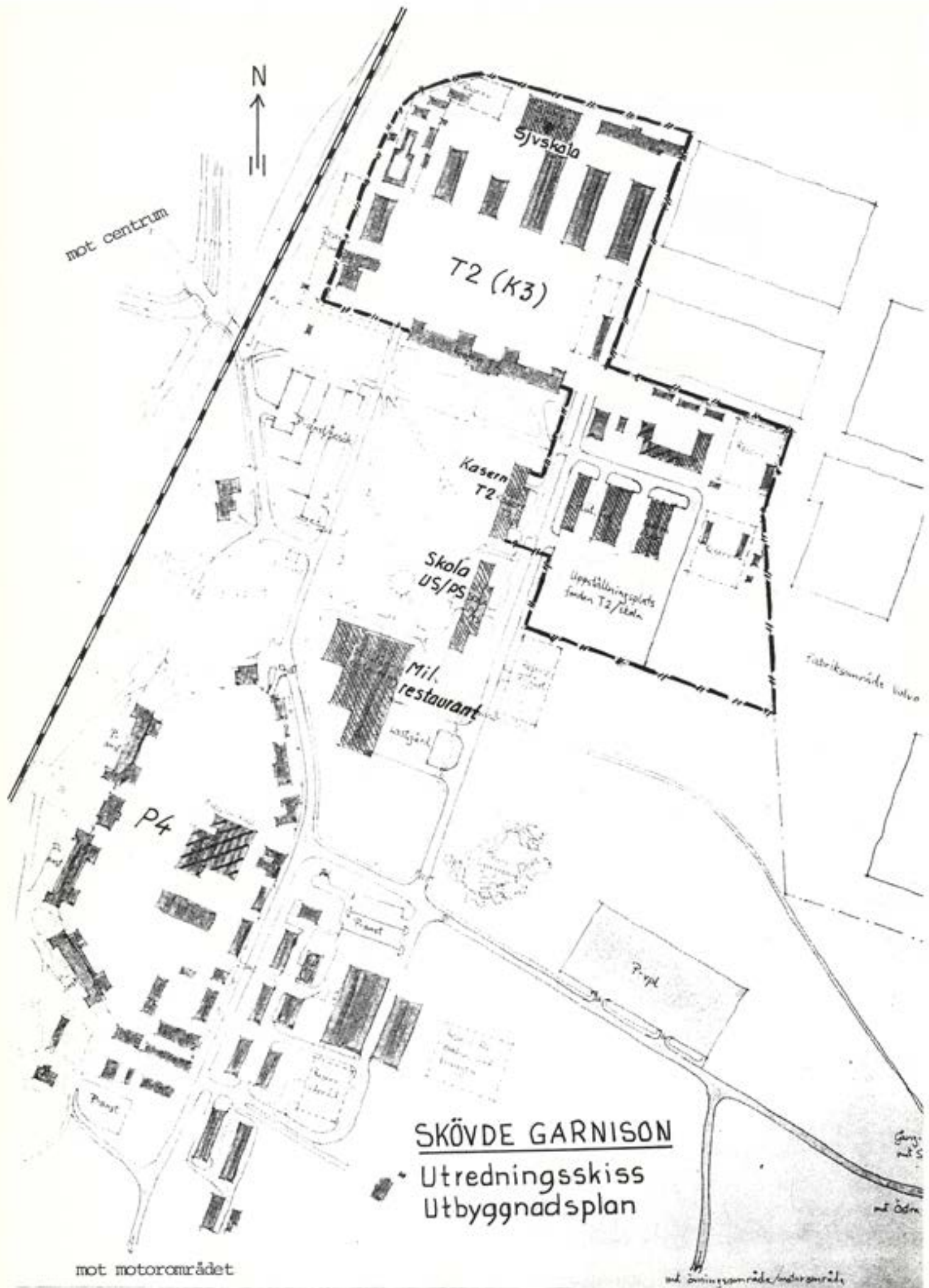
eller bekantskapskretsen.

Glöm inte att uppge personnummer

både på Dig själv när Du betalar

årsavgiften och på den som Du

anmäler som ny medlem.

SKÖVDE GARNISON

Utredningsskiss
Utbyggnadsplan

Svenska FN-sjukhuset i Libanon

Artikelförfattaren major Lars Weghagen tjänstgör tiden mars - augusti 1982 såsom chef för det svenska sjukhuskompaniet efter att tidigare, maj - augusti 1981 tjänstgjort därstädes såsom stf kompanichef

Bakgrund

UNIFIL - United Nation Interim Force in Lebanon skapades 1978 efter det att Israel förmåtts dra tillbaka sina styrkor efter den s k Litanioperationen.

De första FN-styrkor som gick in i området var svenskar under befäl av Jonas Lindgren, f d T 2.

UNIFIL bildades och man kom överens om att en styrka på 6000 man skulle övervaka området. Israel släppte inte hela det erövrade området utan överlämnade en remsa längs sin norra gräns - den s k enklaven - till majoren Haaddad. PLO fick kontrollen över den s k Tyrfickan.

Efterhand fördes bataljoner från Nederländerna, Irland, Ghana, Nigeria, Senegal, Fiji Nepal och Norge in i det till FN överlämnade området. I Naqoura som ligger i enklaven grupperades huvudkvarteret, en fransk underhållsbataljon, en norsk helikopterstyrka (nu italiensk), ett MP-kompani och ett norskt sjukhus.

Hösten 1980 övertog Sverige ansvaret för sjukhuset för två år.

I mars beslöts att vi ska behålla det i ytterligare ett år. Ungefär samtidigt beslöts att UNIFIL ska utökas med 1000 man. När detta skrivs är det dock oklart vilka nationer som ska ställa denna trupp till förfogande.

Läget sedan 1978 har varit växlande. I juli 1981 gjorde israelerna anfall mot bl a Tyrfickan och Beaufort Castle medan PLO gjorde granatanfall mot städer och kibbutzer i norra Israel. Sedan eldupphöravtalet 24. juli förekommer sporadiskt uppblussande strider inom FN-området. Normalt rapporteras 50-100 skottlossningar/vecka - en rapport kan då omfatta enstaka till 1000-tals skott. Huvudsakligen rör det sig om eldgivning med lätta vapen, men granatkastareld förekommer.

Ett samhälle i miniatyr

Kärnan i kompaniet är helt naturligt sjukhusavdelningen som består av 61 personer varav sex läkare. I avdelningen ingår en administrativ grupp, mottagnings- och kirurgigrupp två vårdgrupper, medicinsk servicegrupp med röntgen, laboratorium och sjukhustekniker, tandvårdsgrupp, läkemedelsgrupp samt hälsovårdsgrupp.

Stabsavdelningen kan tyckas stor med sina 41 personer. Ser man på funktionerna förstår man dock att de behövs. En stabsexpedition, kassa, postkontor (som även betjänar svenska observatörer i området), vaktgrupp förstärkt med två hundar, sambandsgrupp för internt samband inom UNIFIL, en fast radiostation för samband till Sverige, FN-bataljonen på Cypern samt ambassaderna i kringliggande länder, en förrådsgrupp, marketenteri samt personaldetalj.

Trossavdelningen slutligen består av 33 personer fördelade på koktrops, mässgrupp, transportgrupp, reparationsgrupp samt pionjärgrupp. Den sista gruppen har bl a rörmokare, snickare och elektriker. Halva vaktgruppen har som civil bakgrund plåtslagare, snickare, murare o dyl.

Praktiskt taget all personal har handplockats med hänsyn till sitt civila arbete. Detta gör att vi är självförsörjande i praktiskt taget allt vilket är en stor fördel. Likheten med ett svenskt KFÖ-förband är stor. Allt kan "fixas". Alltid finns någon som vet hur saker ska göras och sedan är det bara att avdela hantlangare. Full jämställdhet råder mellan män och kvinnor i detta avseende.

I den svenska kontingenten inom UNIFIL ingår också fyra MP samt en HQ-grupp som är rådgivare i medicinska och hälsovårdsfrågor åt Force Commander. Denna grupp består av fem personer och har förutom sin rådgivande funktion även att samarbeta med libanesiska hälsovårdsministeriet och UNICEF i dessa frågor.

Vård åt alla

Sjukhusets uppgift är i första hand att ge vård åt FN-soldater upp till 21 dagar. Bedöms skadan/sjukdomen ta längre tid remitteras patienten vanligen till hemlandet.

I mån av tid ska sjukhuset även hjälpa civila libaneser. Det är endast få tillfällen vi behövt avvisa dessa och då endast tillfälligt. Normalt tar sjukhuset emot ca 900-1000 patienter/månad varav nästan hälften är civila libaneser.

Sjukhuset har 30 ordinarie vårdplatser men kan inom ett par timmar fördubbla denna kapacitet. I en katastrofsituation kan vi ta emot totalt 100-120 patienter. Sjukvårdspersonalen är dock inte dimensionerad för så många. Därför utbildas all övrig personal - kockar, pionjärer, signalister, vakter m fl - så att de kan biträda på vårdavdelningarna vid behov.

Annorlunda sjukdomar

Sjukdomspanoramata skiljer sig en del från det vi är vana vid hemma. Det förekommer mycket magsjukdomar

salmonella, skegella, amöbadysenteri och olika slags tarmparasiter de flesta orsakade av förorenat vatten och grönsaker.

Även skadepanoramata är annorlunda även om mycket känns igen hemifrån. Skottskadorna har helt naturligt en större frekvens här. Merparten är dock vådaskott, men de är ju lika allvarliga. Ett vanligt sätt att fiska här är att man kastar en sprängladdning i havet. Emellanåt går laddningen för tidigt med förödande resultat för händer, ögon och ansikte.

Trafikolyckorna är mycket vanliga. När man ser vägarnas beskaffenhet, fordonens kondition, farten och förare som ofta inte är mer än 12-14 år förundras man dock över att det inte inträffar ännu flera olyckor.

Även om sjukhuset har bra resurser inträffar det ibland att det behövs särskild specialistvård, t ex neurokirurgi. Då kan vi remittera patienter till antingen Rambaum Hospital i Haifa eller American Hospital i Beirut.

Internationellt samarbete

Sjukhuset besöks dagligen av personal från många olika nationer. De vi har det närmaste samarbetet med är dock italienarna som åter hos oss och som bemannar helikoptern för sjuktransporter. Detta samarbete fungerar utmärkt och vi umgås mycket med dem även på fritiden.

Återuppbyggnad

Inom FN-området pågår stora återuppbyggnads- och hjälpprojekt i bl a UNICEF regi. Vi på sjukhuset berörs av dessa projekt på så sätt att vi lagerhåller ganska stora mängder läkemedel och sjukvårdsmateriel. Vi hjälper även till med distributionen.

Arbete på fältet

För den förebyggande sjukvården ansvarar hälsovårdsgruppen. Den har en hel del av sitt arbete förlagt

till de olika bataljonerna i form av utbildning i hygienfrågor, hygieninspektioner, desinfektion av byggnader och bekämpning av ohyra. Dessa problem håller åtminstone delvis på att lösas nu när man fått baracker att förlägga personalen i. Dock förekommer det att vissa posteringar fortfarande bor mycket primitivt.

Byråkrati

Stabsarbetet inom UNIFIL är tungrott, i de flesta fall mångdubbelt värre än hemma. Ett sätt att komma omkring detta är att skapa kontakter på olika nivåer, bilmekanikern, koktropschefen, kasernbefälet och inte minst kompanichefen. Ett bra sätt att knyta dessa kontakter har visat sig vara en öl och bastu, eventuellt med efterföljande middag. Det finns dock de som denna metod är oanvändbar på - de anser oss som barbarer som inte tycker värmen utomhus är tillräcklig.

Hög beredskap

Eftersom läget inom området är instabilt tvingas vi hålla hög beredskap. 75 % av personalstyrkan och alla olika funktioner måste finnas tillgängliga inom Naqoura camp. Det innebär att man som längst kan avlägsna sig till Frenchlog som ligger ungefär en kilometer bort - förutsatt att man kan nås på telefon.

Fritid

Camplivet som innebär att man arbetar och lever tätt inpå varann kan bli påfrestande, särskilt under den varma årstiden. Därför gäller det att skapa så många fritidsaktiviteter som möjligt. Personaldetaljen ordnar med ett stort utbud av kurser, t ex vindsurfing, dykning, bridge, arabiska, franska, foto, gammeldans och annat. Som lärare används både förmågor från kompaniet och utifrån. Under sommaren kan man koppla av med bad i Medelhavet som ligger 50 m från campen.

Under längre ledigheter bereds personalen att i grupper resa till olika mål i Israel, Syrien, Jordanien och Egypten. Avstånden här är små. Både Jerusalem och Damaskus kan man nå på fem timmars bilresa. Dessa rekreativresor är värdefulla och ger personalen möjlighet till den avkoppling de så väl behöver efter några veckors instängdhet på campen.

Reklam för Sverige

Sjukhuset har hög standard och hög kvalitet beroende på att det är enbart yrkesfolk som arbetar här. Vi har ett gott rykte bland de andra nationerna som uppskattar det arbete vi lägger ner. Samtidigt ger den oss rika möjligheter att lära känna andra folk, andra kulturer, andra levnadssätt. Inte minst lär man sig att vi är oerhört bortskämda hemma med den välfärdssjukvård vi har. Jag tror mig våga påstå att alla som tjänstgjort här har skaffat sig många erfarenheter och absolut inte önskar ha tiden här ogjord. Det är bara att önska att fler får möjligheten och det blir det ju med de två nya kompanier som ska sättas upp.

Flygbild över sjukhusanläggningen med helikopterlandningsplatsen i förgrunden och Medelhavet i bakgrunden

Sjuksköterska på Svenska FN- sjukhuset i Libanon

Artikelförfattarinnan Inger Degervik återbördad till ordinarie jobbet som sjukvårdslärare vid T 2 nya sjukvårdsskola

När en kvinna söker som FN-soldat kallas hon till en allmän militär utbildning om 14 dagar i Linköping.

Blir man efter denna utbildning godkänd, kan man få anställning som FN-soldat i exempelvis Libanon.

Efter anställning började tjänsten på P 10 i Strängnäs med yrkesinriktad utbildning bl a om krigskirurgi och sjukhusets uppbyggnad.

Vi fick också en ingående orientering om läget i Libanon samt en historisk återblick om läget i Libanon och dess kringliggande länder, som ger en bakgrund till vår uppgift i Libanon.

Lars Weghagen har berört sjukhusets organisation så jag nöjer mig med att konstatera att alla sjuksköterskor ingick i det s k medevac-teamet.

Detta innebär att man fanns i beredskap med 5 min inställetid för att följa med och hämta skadade ute i UNIFIL:s område, antingen med helikopter eller i ambulans.

Oftast flöt allt komplikationsfritt men vid två tillfällen besköts helikoptern. Ingen av de ombordvarande skadades dock.

Den största "medevacen" har när vi fick in sex skottskadade, varav två svårt skadade med bröst- och bukskador.

Operation omedelbart vid ankomsten till vårt sjukhus av våra två oplag. De hade förlorat mycket blod, som också gavs omgående varefter de vårdades några dygn i respirator.

På sjukhuset finns ingen sedvanlig blodbank.

När en olycka inträffat och blod behövdes, kallades soldater från Franska bataljonen som låg 2 km från sjukhuset.

De som där hade den blodgrupp som överensstämde med den skadades fick ställa upp som blodgivare. Detta fungerade mycket bra och den skadade fick nytt friskt blod inom 1 timma.

T 2-träff i Libanon
Fr v: mj Olle Fagerström,
Börje Bengtsson, instrsköt
Inger Degervik, mj Lars
Weghagen och Lars Fallander

Förutom skottskador med krigskirurgi så var infektionssjukdomar och parasitsjukdomar ett stort inslag bland de vårdsökande.

Vi hade också uttorkade infekterade barn som behövde vätskas upp.

Fyra födslar fick vi uppleva under vårt kompani varav en tvillingfödelse.

Mödrarna födde vanligtvis sina barn hemma men när de kände att komplikationer tillstötte sökte de vår hjälp.

Det halvår som jag fick uppleva i Libanon gav mig en hel del. Bl a ett mer kreativt tänkande, eftersom vårdformen på sjukhuset i Libanon är primitivare än de sjukhus som finns i Sverige.

Man fick improvisera och kompromissa för att kunna ge bästa möjliga vård.

Jag rekommenderar denna berikande arbetsform när känslan för att göra något utöver det vanliga infinner sig.

En skottskadad förs snabbt in för behandling

Reservofficers – träff

Öv Yngve Ekman hälsar välkommen till bords vid reservofficers-träffens supé flankerad av öv Gunnar Wikland och gmj Kjell Nordström och i bakgrunden skymtar öv Bo Luning allt under överinseende av öv Sten Camitz

Stig Lignert (t v) försöker övertyga Lennart Tingdal om något, kanske dioptrieriktmedlens funktion ..... med tanke på resultaten .....

Att vara reservofficer vid trängtrupperna innebär för många att de, efter genomförd utbildning vid "moder-regementet" ej vidare kommer att tjänstgöra där.

Mången reservofficer krigsplaceras vid brigad och fullgör sin tjänst i befattning under KFÖ vid det infanteriförband som har mobiliseringsansvaret för brigaden. "Moder-regementet" skymtar som hastigast förbi ibland, i samband med kurs vid US, annars är kontakten bristfällig.

För att i någon mån få en bättring till stånd ordnades torsdagen den 18. mars en reservofficersträff och 35 "reservare", såväl aktiva som pensionsavgångna, hade hört sammat den inbjudan som gått ut.

Träffen började med samling, demonstration och en tävling i skjutning med luftgevär i övningshallen.

Därefter blev det studiebesök på Sjukvårdsskolan och US innan kvällens samkväm på mässen. Många var de minnen, historier och

Med sammanbiten koncentration laddar blivande segraren Bror Paul Dahlberg sitt luftgevär (t h) under det att Lennart Tingdal justerar dioptrikern

hågkomster som ventilerades under glada skratt och alla var överens om att en träff av detta slag borde vara årligen återkommande.

Ärtsoppa och invasion

Ett beredskapsdrama från 1945 som nyblivne pensionären K-G Ljungqvist minns det

Få - om ens något - invasionsföretag är så föga känt och omtalat som landstigningen på Tjörn och ändå företogs den under de mest grymma förhållanden. Det kan därför vara på sin plats, att ur den gulnade krigsdagbokens blad, i ljuset föra fram detta för Göta trängregemente så ovanliga företag. Av hänsyn till ännu i tjänst varande deltagare kommer inga namn att nämnas.

Tidpunkten är våren 1945. Ur T 2 hade beordrats ett organiserat skyttekompani. Med tågtransport anträdde färden till Göteborg. Med denna början av företaget kände alla stor glädje, då det in i det sista länge vägde mellan cykelmarsch eller det förklemmande sättet att åka tåg. Efter nära 3 timmars lång resa började så allvaret med framryckning i stridsgruppering till Nya Varvet - en lätt uppmjukning före middagsmålet som i alla militära sammanhang har en underbar förmåga att serveras sent eller helt utebli. Klockan är 2200 och döm om vår häpnad, när det trots allt kom order om utspisning. Ärtor och pannkaka! Alla åt denna krigarmiddag med god aptit och som KA kunde laga denna rätt lika god som T 2 förtärdes den i sedvanliga stora portioner. Föga anade vi då att detta skulle få ödesdigra följder. Men ingen tänkte på sådant då, och framför allt inte de som med välfyllda magar och glatt humör embarkerade de båtar av olika storlek och utseende som skulle föra oss fram till slutmålet.

Det gällde nu att hitta en plats att sova på och de mest ivriga såg till att komma längst in med eller utan besätningens hjälp. Det stuvades och packades och när fartyget syntes fullastat stod fortfarande halva kompaniet kvar på kajen. Hur otroligt det än syntes lyckades dock alla komma om-

bord och de först instuvade kände sig väl tillfreds med sin plats i värme och under tak - föga anande att råttfällan slagit igen.

Maskindunket ökade, ankartrossarna drogs in - vi gled ut på Älvsborgsfjorden. Nu fanns ingen återvändo. Förväntningarna var stora och humöret och tillförsikten på sin höjdpunkt. Inför morgondagen hystes ingen oro. Invasionsflottan - ett tiotal fartyg stävade så småningom nordväst med Hönö och Öckerö knappt urskiljbara på bords sida och vidare mellan Hälsö och Björkö.

Allt andades frid - den första nyfikenheten hade fått ge sig och flertalet sov eller försökte sova. Efter ytterligare några distansminuters gång började så plötsligt saker och ting hända. Fartyget rörde sig inte enbart framåt, det startade också en upp- och nedgång och dessutom en alltmär tilltagande skruvrörelse. Detta blev signalen till en kalabalik som knappast låter sig beskrivas. De lyckligast lottade - de som utestängts från fartygets innandöme - nådde något så när fram till relingen, där föregående middag nu fick brått att lämna de värst utsatta. Härvid blev mången en erfarenhet rikare. Vem tänkte på i den situationen att uppsöka läsidan. För dem som hamnade på lovartssidan ställdes kamratskapet på hårda prov. Och ut tumlade allt fler och fler, svärande och trampande på de kamrater, som trots allt inte kände något obehag och vars enda önskan var att få sova i fred.

Det var ett namnlöst elände, som tack vare nattmörkret endast förblev uppenbart för de allra närmaste. Och allt underligare uppträdde fartyget - nu gick det inte längre att hålla reda på om det rörde sig framåt eller mest upp och ned.

För många var det nog det sistnämnda och vilka gruvliga tankar som tänktes kan man bara gissa. Men runtomkring ett upprört hav och inget land i sikte.

Just när situationen var som mest kritisk hördes högtalaren ropa befälet till ordergivning i gunrummet. De som haft förmånen att bli kvitt middagsmålet kände stor lättnad inför denna oundvikliga prövning. Det skulle visa sig vara besvärligare än mycket annat att ta sig nedför lejdare, när fartyget fortfarande envist förflyttade sig tre meter uppåt för att i nästa sekund försvinna det dubbla nedåt, men påfrestningen kom först vid samlingen runt kartbordet. Direkt besvärande för de gråklädda blev fartygsbefälhavarens vänliga omtanke att bjuda på kaffe. Redan i början av ordergivningen glesnade leden och en efter en började så den mödosamma vandringen uppåt och ut i friska luften.

Under tiden hade konvojen passerat Paternoster och hur många som då skänkte en tanke att söka hjälp förblev väl var och ens hemlighet. Men visst var nöden stor.

Ingenting varar i evighet och efter att ha legat bi utanför Tjörn någon timma i avvaktan på gryningen var det dags att gå mot land. Anfallsmål Rönnäng.

På utsatt klockslag stormade - nåja tog sig kompaniet i land på knäsvaga ben och grön ansiktsfärg för att nära nog hamna ur askan i elden. Första anfallsmål var en konserverfabrik och den pluton som hamnade på dess baksida bland fiskrens och gamla fisklådor kunde inte bestämma sig om det var bättre på sjön. Så kom det sig att de sista resterna av ärtsoppan lämnades kvar innan framryckningen fortsatte.

Av fienden syntes inte ett spår. Hade de från väl dolda utsiktspunkter observerat den något försiktiga landstigningen

eller ville de helt enkelt ge plats för att sedan överraska. Misstanken att något skumt förelåg skingrades ingalunda av - då plutonen stormade upp i en trädgård - att fru Andersson hälsade välkommen och meddelade att hennes "gubbe" och alla andra tillhörande öns hemvärn redan tidigt givit sig iväg. Men så lätt kan man inte lura en träningsoldat. Hakremmen spändes hårdare fast (det hade man sett på film) försvaret av tagen terräng ordnades med all den energi och taktiska kunskap, som läget erfordrade. Här skall dock inskjutas en senkommen ursäkt till fru Andersson. Det fanns ingen "fiende" i Rönnäng och förklaringen var enkel. Anfallet hade väntats mot Skärhamn, där förresten huvuddelen av landstigningen ägde rum och där allt försvaret var koncentrerat. Stående inför anfall från två håll, fann "fienden" det lönlöst att kämpa mot en så förkrossande övermakt och utstuderad taktik, varför operationen avbröts vid middagstid.

Dock skulle än en gång kompaniet ställas inför prov av övermänsklig natur.

Återmarsch till Rönnäng och embarkering för transport till Göteborg. Att många inför denna situation helst hade föredragit landsvägen må vara begripligt. Innan avfärden inträffade dock det förvånansvärda - middag utspisades på normal tid. Det var inte många som behövde diska kokkärnen den gången.

Någon mer landstigningsoperation har inte förekommit i T 2:s historia.

Vad det nu kan bero på.

Sjömilitär medarbetare:
gunnar söderlund

Att hitta hem

Artikel författaren
disponent Carl-Henrik
Jansson, Älvsjö

När man efter ett liv fyllt av arbete och inte minst reseverksamhet i en storkoncern, till sist tycker att det är på tiden att trappa ner och få en sansad överblick över sin livssituation, ägna mera tid åt vänner, ätteläggjar och allt som man intresserar sig för men aldrig haft nog tid över för, så kom jag med ens att tänka på min tid för snart en mansålder sedan på gamla Kungl Göta Trängkår uti den staden Skövde.

Ungdomsår, sorglöshet och ett gott kamratskap.

Hur mindes man inte den där gråkalla dagen då man med en väska i näven i sällskap med 4-5 andra "studentbeväringar" kom släntrande uppför backen till T 2:s grindar. Vi var väntade och till vår häpnad skulle vi ögonaböj upp till översten själv i något som väl var kommandosal eller vad det kallades. Den mäktige tog emot oss åtföljd av sin adjutant. Något var på tok, det märkte vi. Jo, vi kom in 2 dagar för sent och det var illa. I andanom såg vi arresten öppna sig för oss. Jag var kanske den mera talföre i gruppen och sade stillsamt att vi alla hade inkallelseorder till kl 1400 just den här dagen och här var vi nu.

Översten medgav att man på kåren tycks ha gjort något fel vid inkallelsen av vår grupp men vi borde ha läst kungörelsen om inryckning av årsklassen i länstidningen.

Nu var jag framme igen och sade att eftersom vi alla var från andra län så hade vi inte anledning hålla oss med Skaraborgs Läns Tidning.

Blicken jag fick var inte direkt vänlig men han var generös nog att avsluta mottagandet med att eftersom man på kåren felat så skulle det den här gången inte bli några efterräkningar.

Bussigt!

Det här börjar vackert tänkte vi. Nå, det ordnade sig sedan vi inrangerats där vi skulle vara och fått huttra i ett förråd. Herregud, vi var unga och det vilade inga ledsamheter för oss. Så var det en tisdag och då bestods i matsalen bruna bönor och korv.

Ja, vad minnen tränger på ..... Alltnog, när jag satt i alla de här tankarna och log för mig själv så tänkte jag att det var då märkligt att man numera inte hade någon som helst kontakt med det gamla förbandet där man dock började sin tjänst för Konung och ett älskat fosterland.

Undrar hur där nu var?

Fanns det någon alls kvar längre av det trevliga befälet?

Jag hade ju i tidningarna sett nedläggningshotet och tyckt det var ledsamt. Om man skulle ta och skriva ner till kåren, nej för katten, regementet numera, och höra om det fanns någon kamratförening, någon tidning eller vad som eljest kunde bjudas?

Under min tid hade vi en tidning jag medarbetade i och rände runt och sålde i min egenskap av s k kompaniassistent.

Den tidningen, Garnisonsposten hette den och kom ut ibland, var dock gemensam för hela Skövdegarnisonen.

Så kom svaret från kamratföreningens kassör och jag fick ett exemplar av 1981 års Götaträngare plus inbetalningskort för medlemskap.

Det var mycket trevligt att få läsa en hel del från det gamla förbandet. Det är klart att den som tillhör årsklass 1940 känner inte igen så värst mycket. Borta är anspannet m m.

T 2 var dock under sin tidigare historia etträtt bra ryttarförband med olympiska lagrar - löjtnant Palm, d:o Camitz och flera i enklare sammanhang.

Det var en högtidsstund att få fördjupa sig i den välskrivna och i övrigt tilltalande publikationen. Tro mig, jag vet vad det gäller eftersom jag tack vare mina släkttraditioner kommit att under en följd av år hjälpa till med Smålandshusarernas tidning Smålandsryttaren.

Alla namn jag såg i Götaträngaren var mig främmande men jag blev glad när jag såg ett foto där den trevliga och sympatiska dåvarande kaptenen, numera överstelöjtnant Gösta Schyllander återfanns.

En fin officer man gärna minns. Han gick ofta i ett slags motorstövlar med snörning och något vanvördigt men inte elakt sade vi "Gösta med knäppkängorna".

Nu strömmar minnena på så jag är rädd redaktören blir ängslig och börjar fundera på att censurera den nublivne medlemmen långt där borta i Älvsjö. Alltså stoppar jag historier såsom en rolig avlämning till närapå ständige dagmajoren kapten Ahlberg m m. Den gången när jag glömt av 4 arresteranter som var halvt ihjälsvultna .....

Vad kan nu en ny medlem önska närmast?

Jo, att det blir ett värdigt 100-årsfirande 1985 vid Trängens 100-årsjubileum.

Tyvärr tycks den första trängkåren då få troppa fanan liksom 2 andra

fick göra efter 1925. Jag skulle än en gång vilja stå på kaserngården på T 2 - nu utan torsdagarnas berömda ökenmarscher.

Så ska vi ha en bra minnespublikation - den förra kom ut 1935.

Nu har jag sänt in en summa till T 2 kamratförening och hoppas bli antagen som medlem.

Då har jag efter en mansålder hittat hem.

Kassören har till salu

Blazermärke	Pris 50:- kr
Föreningsndl	40:- kr
Slips	50:- kr
Grammofonskiva	50:- kr
(porto ingår i priserna)	

Beställning av ovanstående kan ske genom insättning på postgiro 9 58 82 - 7

K A L L E L S E

till ordinarie årsmöte på T 2
lördagen 10-23 kl 1100.

Program:

Årsmötesförhandlingar enl stadgarna

Kallelse sker endast på detta sätt

Regementets Dag äger rum samtidigt

Regementets

En vacker trumpetfanfar av regionsmusikens Thure Jansson väckte på lördagen den 24. okt Skövde-bornas uppmärksamhet på att "något var på gång" -----

----- när sedan en åldrad pltgbil 915 svängde om Hallbergs hörna trodde de flesta att något veteranbiltrally startat innan högtalar-rösten hälsade alla välkomna ----

----- och fordonsparaden inleddes med trafiksoldater på mc följda av ett urval fordon vilka ingår i soldaternas utbildning -----

en del försedda med skriftlig inbjudan

Dag

På regementet hälsade
Chefen välkommen till
c:a 3000 besökare som
i täta led omgärdade

den prydligt uppställ-
da GU-bat och fanvakten
innan det var

dags bese de olika akti-
viteterna där trafiksol-
daternas motorcykel-
kadrilj alltid väcker
stort intresse och jubel

men även pionjärernas
hanterande av bergborr-
maskin och motorsåg
väckte berättigad upp-
märksamhet

Vad tittar de på?

HÜGVAKT 1981

... andra utför avancerade balansnummer på kedjorna.

• Att sitta på mammans axlar är klassiskt.

• Ett ovanligt sätt är att försöka flyga upp i luften för att få bättre utsikt...

Av KARIN STRAND

Klingande hornmusik. Blänkande sablar. Bländvita damasker.

Varje dag strax före tolv spelas ett anslående skådespel upp på Sergels torg.

Det är högvakten som marscherar iväg till Slottet för vaktavlösningen.

Mitt i vimlet står Nils Hjerpe, 81, gammal yrkesmilitär. Han har kommit för att se hur pojkarna från hans sista regemente, T 2 i Skövde, sköter sig.

När högvakten marscherar i väg med regionmusiken i Halmstad i spetsen marscherar Nils bredvid med taktfasta steg.

— Så fort jag hör marschmusik faller jag in i stegen, det går automatiskt, säger han.

På 30-talet gick Nils själv högvakten. Han var fanbärare och gick i täten för hela gruppen.

Leden tättnar

— Då som nu var det väldigt mycket folk som kom för att titta på vaktparaden och avlösningen vid Slottet.

Inne på borggården får man stå på tå om man vill se något, men Nils behöver inte se. Han minns hela ritualen ändå.

— Vad dom spelar för marsch? Fy skäms, vet du inte att det är Svenska Arméns paradmarsch, säger han med glimten i ögat.

— Men varför troppar dom aldrig fanan? Det gjorde vi nog tidi-

gare på vår tid än vad dom gör nu. Att troppa fanan betyder att rulla ihop den runt stängen.

Kapten Kinnander

— När jag gick högvakten var det den legendariske kapten Kinnander som förde befälet här på Slottet. Han brukade alltid hänga i ett fönster och se till att vi gjorde rätt. Det blev man ju inte mindre nervös av.

Nils ilar iväg mot befälen för att se om han känner igen någon.

— Bra gjort, säger han till vakthavande major Göran Sundén.

— Pojkarna klarar det här lika bra som vi gjorde. Men det är förskräckligt vilket långt hår en del av dem har!

• Bra gjort! Gamle yrkesmilitären Nils Hjerpe, 81, berömmar vakthavande majoren från T 2 Göran Sundén.

Kamratföreningens årsmöte

nedtecknat av Lennart Ehrling

Efter ett mångårigt förtjänstfullt arbete som sekreterare i kamratföreningen överlämnar Lennart Ehrling (t v) med glad min papper och ansvar till en av stundens allvar tagen nyvald sekreterare Oswald Wittgren

Årsmötet avhölls enligt tradition i samband med Regementets Dag lördagen den 24. oktober i en av de nyinvidga sjukvårdslektionssalarna.

Ordföranden, överste Yngve Ekman hälsade en skara trogna kamratföreningsmedlemmar välkomna till årsmötet och Regementets Dag.

Ur verksamhetsberättelsen kan några saker vara värda att notera:

Vår tidning GÖTATRÄNGAREN trycktes i 1800 ex som tillsändes medlemmarna samt ineliggande värnpliktiga.

Tryckkostnaderna är ett stort bekymmer för styrelsen.

Medlemsantalet är något över 700 vilket inget annat trängregemente kommer upp till.

Årsmötet beslöt att årsavgiften skall vara oförändrad 20 kr för årsbetalande medlem och 300 kr för ständig medlem.

Överste Yngve Ekman omvaldes som ordförande.

I styrelsen ingår:

Anders Rapp	V ordförande
Oswald Wittgren	Sekreterare (nyval)
Bengt Öman	Kassör

Gunnar R Nilsson

Arne Molin

Folke Ahlström

Jan Eric Janson

Torsten Persson (fram till Göteborgs-avd årsmöte)

Sten Börje Nävarp

Kent Rosenqvist

Redaktör för GÖTATRÄNGAREN

Gunnar A Persson

Minnen på kassett

Kamratföreningen avser ta tillvara historiska inslag alltifrån truppslagets, regementets- och föreningens tillblivelse till våra dagar.

Kontaktmän är Gunnar R Nilsson och Erik Lindberg.

De båda vädjar till alla T 2:are, som har tid och lust att hjälpa till. Endast på det sättet blir det möjligt att få en så pass bred bas, att uppslaget ger värde för kommande T 2:are.

I de flesta hem finns säkerligen kasettradio eller dito -däck. Om inte, så kontakta oss. Vi lovar den hjälp vi kan prestera.

Meningen är att uppslagen skall talas in på kassett.

De kan innehålla vad som helst, som ger historia åt T 2 - olika skeden för förbandet, förläggning, speciell verksamhet, personligheter, hästar, bilar, sjukvårds- och annan materiel.

Intalning på kassett har ju den fördelen, att man lätt kan "radera" bort och sedan göra om igen, tills man blir nöjd.

Om någon inte själv vill göra intalningen, fråga då någon familjemedlem om hjälp att göra det. I annat fall kan vi vidtala någon annan att ordna den "biffen".

Den som vill ha intervjuform kontakta oss. På något sätt kommer vi att ordna det efter önskan.

60-minuters kassett är lämpligast (30 min per sida). Givetvis finns inte krav på att båda sidorna skall vara "fyllda". Regeln "Kort och koncist" gäller även här. En sida kan givetvis innehålla mer än ett inslag.

Krydda gärna med någon trevlig militärhistoria.

Det är inte nödvändigt att den är "född" på T 2.

Kassetter, ja! Vi räknar förhoppningsvis med att berättaren själv anskaffar sådan och sedan donerar den till kamratföreningen.

I annat fall kontaktas Erik Lindberg, som skall försöka "ragga upp" donatorer, som ekonomiserar kassetterna.

Lycka till och mycket välkommen med förfrågningar och inslag!

Gunnar R Nilsson
Stora Liden
541 91 SKÖVDE

Tel: 0500/610 35, 611 35

Erik Lindberg
Hertig Johans gata 18
541 30 SKÖVDE

Tel: 0500/ 111 25

Kassören har till salu:

Blazermärke	pris 50:- kr
Föreningsndl	40:- kr
Slips	50:- kr
Grammofonskiva	50:- kr
(porto ingår i priserna)	

Beställning av ovanstående kan ske genom insättning på postgiro 9 58 82 - 7

Garnisonsmuseum?

av Gunnar A Persson

Många besökare av T 2:s museum förstår regementschefens klagan över den utrymmesbrist som råder och som tvingat vårt museum till en både trång och olämplig placering.

Inför årets nummer av Götaträngaren hade jag anledning besöka K 3:s museum och kunde konstatera att Stig Aaby-Eriksson med medhjälpare åstadkommit ett museum som verkligen gör skäl för namnet.

Allra först tänker man som T 2:are på de fina lokaler som vårt museum där kan få överta. När denna fundering lagt sig till ro dyker i minnet upp en idé, ständigt framförd av kamratföreningens vice ordförande, Anders Rapp. "Intressera Skövde Kommun och militära myndigheter för ett gemensamt garnisonsmuseum".

Självfallet skulle ett sådant museum inte omöjliggöra för förbanden att behålla sina förbands-museers särart men mycket av förbandens historia är ju också stadens och bygdens.

Gångna tiders garnisonsstad Skövde skulle därmed dokumenteras på ett nytt sätt och ge dagens moderna samhälle en inblick i den förvandling till vilken vi alla bidragit med en liten, liten del.

Ja, vad sägs om Anders idé?

Den är inte så impulsiv som den verkar första gången man hör den.

K 3 Museums vackra modell av Sannaheds lägerplats med officerspaviljongen i bakgrunden

Till vänster en raritet på K 3:s Museum, packsadel m/1688 för svenska arméns trossklippare. Sadeln medfördes av friherre F U von Essen vid fälttågen i Pommern 1807-1808 och i Norge 1813-1814

"Inomskärs" under året som gått

Redaktören

En ny sjukvårdsskola invigdes onsdagen den 14. oktober och Götaträngaren tar sig friheten saxa ur Skövde Nyheter.

Nya sjukvårdsskolan ett bevis på att T2 lever

— Den här sjukvårdsskolan är en milstolpe i fältsjukvårdens utveckling men den är också ett bevis på att T2 lever trots planer på flyttning och nedläggning.

Det menade regementschefen på T2, Yngve Ekman, när det på onsdagen var invigningsdags för regementets nya sjukvårdsskola.

— Många kanske tycker det är konstigt att vi satsat de 1,5 miljoner det kostat att bygga sjukvårdsskolan här när det är klart att vi skall flytta men innan dess kommer vi att ha hunnit utbilda 2.000 värnpliktiga som är ytterst viktiga för det svenska försvaret i framtiden, sade han.

I den nya sjukvårdsskolan, som finns inrymd i de lokaler som från början var stall på regementet, ska i framtiden utbildas sjukvårdare som skall tjänstgöra vid brigadförbandsplatser i krig.

En fullt utbyggd brigadförbandsplats består av sammanlagt 25 tält med resurser att ta hand om och vår-

Mycket av utbildningen vid nya sjukvårdsskolan är praktisk. Här sätter Jan Edlund från Fjugesta in en slang för att hålla luftvägarna öppna på en övningsdocka under överinseende av sjukvårdslärare Christina Helmsby. (Foto: Lennart Hallerbo).

da lätt skadade, sjuka och stridsutmattad personal i ett krig.

Men det rivs också, helt i August Strindbergs anda "här rivs för att få luft och ljus ....."

Gamla övningsplatsen för lastning av personal och fordon på järnväg, av soldathumorn döpt till "Skövde Norra" har skattats åt förgängelsen, säkert till många glädje och någras vemod.

Åtskilliga rekrytomgångar har där burit halm ut och in i godsfinan m m men om sanningen skall fram så blev det onekligen mycket trivsammare vid "handräckningstorget" sen "Skövde Norra" kom bort.

Vid juletid sker ju en summering av det år som gått, med många avtackningar som följd.

Redan på sommaren avtackade regementschefen två trotjänare Agne Sterner och Karl-Gustav Ljungqvist vid en anslående högtidlighet i Götsalen.

I samband med julkaffe i matsalen för alla anställda avtackades ytterligare två trotjänare, Ebba Karlsson och Per Bladh samt Eddie Eriksson som lämnat T 2 för fortifikationsförvaltningen.

Överste Ekman tackar Ebba Karlsson för lång och trogen tjänst, i mitten (skymd) Per Bladh och i bakgrunden avvaktar Eddie Eriksson sin tur

Även utmärkelse "För nit och redlighet i rikets tjänst" (NOR) utdelades. Här överlämnar regementschefen utmärkelsen till Gösta Stéen under det att Inge Winblad (skymd) och Rolf Lundberg intresserat följer händelserna

Efter denna mer personliga avtackning avhölls traditionsenligt julbön med GU-bat:s personal i den gamla vackra klosterkyrkan i Varnhem innan åldersklassen kunde bege sig hem till en välförtjänt julleddighet

Idrottsåret som gått

Redaktören

Segrande lag i RegM stafett
3 x 5 km.
Från vänster Jonny Asp,
Peder Eriksson och Stig
Jonsson

Tyvärr ger den verksamhet i form av idrottsdagar och annan idrottslig aktivitet under tjänstetid dåligt utslag från soldaternas sida i fråga om antalet deltagare anmälda till olika mästerskapstävlingar. För håll med om att en GU-bat, som huvudsakligen kommer från landsdelar som sett världsmästare som Thomas Wassberg och Thomas Eriksson födas, säkerligen innehåller fler skidåkare än de 2 som var anmälda till 3-milen på RegM, och 3 som var anmälda till 15-km. Dessutom deltog ett lag ur transportkompaniet och ett ur reparation/intendenturkompaniet i avslutande RegM-stafetten.

Resultat från 15 km där lt Peder Eriksson segrade i H 21-klassen, kn Jonny Asp i H 35-klassen och överraskningen fj Thore Edqvist i H 45-klassen.

I GU-klassen segrade Blomqvist 6. kompaniet, på tävlingens bästa tid, före Olsson 9. kompaniet och Eriksson 6. kompaniet.

3-milen såg samma segrare i klass H 21 och H 35, Peder Eriksson resp Jonny Asp under det att klass H 43

vanns av fj Leif Börjesson och i GU-klassen segrade Larsson 9. kompaniet.

RegM skidstafett mönstrade 7 lag i befälsklassen, 3 från regoff, 3 från kompoff och ett från plutoff. Dessutom deltog, utom tävlan, ett lag från US och ett från plutoff. I vpl-klassen deltog två lag och där segrade laget från 9. kompaniet under det att 6. kompaniets lag lade beslag på en hedrande andraplats.

I befälsklassen segrade kompoff lag 3 med Jonny Asp, Peder Eriksson och Stig Jonsson i laget.

Om det går dåligt utomhus så blir framgångarna större inomhus vad nu detta kan bero på, bekvämlighet kanske?

Alltnog så segrade skolkomp (som vanligt) i den interna regserien i handboll och vårt reglag gick till milo Väst:s slutspel där laget via seger över I 15 med 24-15 i semifinalen fick se sig slagna med 24-34 mot ett välspelade Lv 6. Vartannat år har T 2 gått till finalspel så nu väntar vi bara på en finalvinst.

Även T 2:s korplag i handboll har gått en pånyttfödelse till mötes. Efter serieseger i div 1 orkade laget "inte ända fram" i korp-cupen utan blev utslagna i semifinalen annars hade "the double" legat nära till hands. En insats utöver det vanliga har Hans Jensen gjort som vid akut målvaktsbrist ställt sig i mål och med den äran skött bollmotandet. "Still going strong" 56 år till trots.

På nästa sida kan Ni se Hans Jensen i aktion.

RegM på luftgevär

av fanjunkare Hans Jensen

Ibland kan det vara lite långt ned till golvet ....

.... om än en och annan fotparad lyckas. Hans Jensen i full verksamhet som handbollsmål-vakt

Årets mästerskapstävling på luftgevär för värnpliktiga genomfördes 1982-04-14 med 90 deltagare.

Finalen blev en spännande tillställning vilken slutade med att Andersson 3. komp samt Wikander 2. komp hamnade på samma slutpoäng, särskjutning fick tillgripas för att kora mästaren, metoden "vinna eller försvinna" användes och så endast ett särskjutningsskott behövdes, 10:a mot 9:a till Anderssons favör.

Vi gratulerar årets regementsmästare och här är finalresultaten

Namn	Komp	S:a	Plac
Andersson	3.	574	1 GM+Häpr
Wikander	2.	574	2 SM
Karlsson	6.	570	3 BM
Johansson	2.	570	4
Holmén	9.	569	5
Holm	6.	567	6

K A L L E L S E

till ordinarie årsmöte på T 2 lördagen 10-23 kl 1100.

Program:

Årsmötesförhandlingar enl stadgarna

Kallelse sker endast på detta sätt

Regementets Dag äger rum samtidigt

Skövde SM-staden

Redaktören

Självfallet var delar av T 2 engagerat i SM-tävlingarna på skidor.

Inte med några deltagare, det förstår var och en som läser om vårt gångna idrottsår.

Nej, det var helt andra uppgifter och det en besökare såg av T 2:s insats var som regel en prydlig trafiksoldat som, i likhet med Wallin på bilden, dirigerade trafik till både polisens och publikens fulla belåtenhet.

En vars framfart inga trafikare rådde på var Thomas Eriksson som här ses med full kraft staka mot SM-värdigheten på 5 mil i Skövde och sedan följde upp med den meriterande VM-titeln på 3-milen i Holmenkollen.

Köp

Idrottsföreningens

Dekal

Stöd

Idrottsföreningen

och

gör PR för

T2

**Tjänstebil, semesterbil, flyttbil,
minibuss eller extrabil?**

Hyr den av

**WEMO
Biluthyrning**

Autovuokraamo

Staketgatan 11 · Skövde
Tel. 0500/860 60

Göteborgsvägen 15 · Falköping
Tel. 0515/128 40

europcar

Annorlunda övning

av Redaktören Gunnar A Persson

Noggrann kontroll av den detaljerade marschordern var nödvändig

Det internationella handikappåret 1981 har erhållit stöd och förstärkelse på många olika sätt. Inom Skaraborgs län kom detta bl a till uttryck i den "utrymningsövning" som T 2 genomförde söndagen den 10. maj. Bakgrunden var att HCK i Skaraborg och Röda Korset tillsammans gick ut till länets handikapporganisationer och frågade om intresse förelåg att delta i den demonstration som skulle avsluta det veckolånga handikappforum som arrangerats i Göteborg. Om intresse förelåg! Över 600 ja-svar!

I det läget vände sig HCK och RK till Chefen T 2 med vädjan om hjälp med transporten. Chefen T 2 svarade ja och uppdrog samtidigt åt undertecknad att planlägga och genomföra transporten såsom en utrymningsövning.

Därav kom det sig att 25 något nervösa flickor ur SKBR samlades på T 2 kaserngård "tidigt en söndagsmorgon...." för ordergivning. Denna innehöll uppgift för varje buss att köra till vissa orter, inträffa där viss tid, och utmed viss

angiven väg, såväl som på angivna orter, ta upp föransmällda passagerare. Till bussarna var då avdelat, förutom förare och i de flesta även andreförare, två sjukvårdsutbildade soldater ur luhkomp med uppgift att hjälpa de åkande såväl under färden som vid i- och urlastning. Efter den detaljerade ordergivningen spreds 16 bussar i "solfjäderformering" ut över Skaraborgs län med sin uppgift och med Götaplatsen såsom slutmål.

Det skall villigt erkännas att det pirrade en aning i magnerverna när denna bussarmada "släpptes loss" på söndagsmorgonen.

Hur går det här?

När ser jag dom igen, och var?

Jodå, det gick som det alltid brukar gå, d v s alla bussarna kom lugnt och fint uppsvängande mot Götaplatsen som om förarna aldrig gjort något annat. Detta trots att det för många av flickorna var första gången de körde buss i Göteborg och en ansenlig mängd människor redan samlats och försvårade körplanläggningen.

Trafikpolisen i Göteborg hade vid förfrågan anvisat en rivningstomt i Gårda som lämplig P-plats för bussarna och återsamlingen dit hade sina poänger.

Dels finns det ju mer än en rivningstomt i Gårda med omnejd, dels finns ju också möjligheten till en liten motorvägs-träning om uppmärksamheten splittras för ett kort ögonblick. Nåväl, efter en stunds "vallhunds-arbete" med personbil var alla återsamlade och glada skratt nedsköljdes med medhavt kaffe. Därefter följde möjligheten att se på såväl demonstrationen som utställningen i Mässhallen och på Liseberg innan återsamling och utspisning på Lv 6.

När vi återvände till bussarna möttes vi av synernas syn! Innestängda!

Samtliga bussar var försedda med skyltar som tydligt talade om uppgiften

Att lasta den som är rullstolsbunden genom bussens sidodörr hade sina bekymmer men med gemensamma ansträngningar och fin lyftteknik klarade luhkomp:s frivilliga sjukvårdare detta galant

Helt omgärdade av personbilar som parkerat eller höll på att parkera. Vad polisen inte räknat med, och vi inte visste, var att Göteborgs-Kamraterna spelade på Nya Ullevi kl 1800 och nu var klockan 1645 och fotbollspubliken började anlända i stora skaror.

Vad som nu hände var något signifikativt för SKBR.

Inga Ack och Ve-rop!

Nej, bums på problemet och se till att få det löst!

Publik på väg till Ullevi stoppades, ägare till vissa bilar efterlystes och hämtades, och efter en halvtimmes intensivt arbete hade omdirigeringar medfört att en gata skapats så att de bussar som skulle hämta sina passagerare kl 1800 kom loss i tid.

Vadå, om vi fick hjälp av polisen? Javisst fick vi det. En polisbil kom, såg eländet och försvann, förmodligen för att inhämta instruktioner, den återkom i varje fall inte förrän en halvtimme efter det att situationen var utredd.

Med den träning av körning i trafikgård, med bilar istället för koner och käppar, som detta kaos medförde var återtransporten att betrakta som ren rutinkörning.

Hämtning vid Liseberg och avlämning utmed samma väg som tilltransporten skedde, avlämning av tack samma och glada passagerare som var fulla av beundran för "sina" bussförare och för T 2:s insats.

*Betala in årsavgiften snarast möjligt!
Lägg inte inbetalningskortet åt sidan!*

Ack - ja, denna svårbegripliga körkorts-teori

Redaktören

Dagens körkortsteori klassas av många som svår men gårdagens var inte bättre. Eller vad sägs om nedanstående sida nr 315 ur "Automobilens skötsel och körning", en handbok från 1922 författad av John Nerén.

KÖRNING.

315

Ofta ser man förare råka i villrådighet, då de samtidigt inträffa i en gatukorsning och deras färdriktningar korsas varandra. Några genom lag fastställda bestämmelser finnas nämligen icke om vem av dem som skall hava företräde.

Man bör därför i gathörn iakttaga den allra största försiktighet, i all synnerhet som åsikterna alltid varit och fortfarande äro delade; om vem som skall ha företräde framför den andra.

Vid en gatukorsning gör man alltid klokt i att trampa ur, i all synnerhet om man där ändrar färdriktning. Högra foten bör också hållas klar, att vilket ögonblick som helst trycka ned fotb omsen.

De, som vålla bilisten de största bekymren, äro dock lekande barn och nervösa fruntimmer. De förra äro under lek både blinda och döva. Att signalera åt dem hjälper i regeln ej, och ofta komma de framrusande så nära vagnen, att signalen icke blir av någon betydelse. Där man kan vänta sig lekande barn, såsom vid skolor, lekplaner etc., bör man endast köra fram med den yttersta varsamhet, ty man kan sällan hjälpa sig med annan manöver än att stoppa vagnen.

Damer äro ofta lika svåra som barnen, ty vid en hornsignal tappa de ej sällan helt koncepterna. Att de, efter att ha passerat tre fjärdedelar av gatan, utan vidare vända för att nå den gångbana de nyss lämnat, är intet sällsynt. Ja, två, tre gånger kunna de springa fram och tillbaka framför bilen. Stanna och låt dem komma upp på gångbanan!

Handla i övrigt som vid möte med spårvagnar: Kör gärna ur vägen en smula. Och om du signalerar, gör det icke några meter ifrån dem utan i god tid.

Att den trots 60 år fortfarande är aktuell i vissa stycken vittnar såväl den inledande meningen som 2:a stycket om.

Författaren skulle säkert göra stora ögon om han fick se dagens kvinnliga bilförare och den skicklighet de innehar jämfört med den åsikt om kvinnor som redovisas i övrigt.

Vad detta sedan kan bero på överlämnas åt läsaren, men kanske kan det vara att såväl hornsinal som spårvagn förekommer sparsamt i dagens trafik?

Götaträngaren tackar fate Stig Holgerstrand I 4/Fo 41 som välvilligt tryckt av sidan åt oss.

Intet nytt under solen

Hav tröst Ni alla som försöker klara ut Mil Trafik:s bestämmelser när det gäller avgränsat område, eller inhägnat, eller avdelat, eller särskilt utmärkt område, eller o s v. Problemen var kanske mindre förr men de fanns där.

Tydligen hade dåvarande regementschefen tröttnat på de som "taga väg öfver", på annat sätt går det väl inte att tolka den kungörelse Götaträngaren saxat ur

Skaraborgs Läns Annonsblad Fredagen den 11 Januari 1918.

Kungörelse.

I anledning af framställning från chefen för Kungl. Göta trängkår vill Konungens befallningshafvande utan afseende å inkomna protestskrifter, med ändring af den 16 April 1910 utfärdad kungörelse härmed hafva tillvidare intilldess annorlunda förordnas vid vite af tio (10) kronor förbjudit enhvar som därtill ej äger tillstånd af nämnde chef, att vare sig gående eller med åkdon, taga väg öfver trängkårens exercisfält inom Skövde stads område.

Vid detta vitesförbud är jästat det villkor att dets tillkännagivande om innehållet i kungörelsen skall omedelbart införas i de inom Skövde utkommande tidningar, dets och exemplar af densamma städse skola finnas anslagna å lätt synliga platser invid yttergränserna till exercisfältet i fråga.

Mariestad å landskansliet den 31 December 1917.

AXEL EKMAN.

(1511)

Carl Fröberg.

EVALD PETTERSSONS

Guldsmedsaffär AB

Rådhusgatan 7 · Skövde · Tel. 0500/155 93

GULD
SILVER · NYSILVER
TENN
ROSTFRITT

Anlita fackmannen vid köp av guldsmedsvaror
Egen verkstad · Egna tillverkningar

"Det kom ett brev -----"

från

FÖRSVARETS MOTORKLUBB

till

De Svenska Militära Kamratföreningarna

Medlemskap i Försvarets Motorklubb (FMK)

Vid Riksförbundets representantskapsmöte den 22-23 mars meddelade Mats Wiman från Götagardesföreningen att kamratföreningarnas alla medlemmar var välkomna i Försvarets Motorklubb.

Det är oss ett nöje att bekräfta detta.

Välkomna!

E Bodin

FMK:s kontaktman på T 2 är fanjunkare Ebbe Akesson till vilken Du kan vända Dig för vidare information.

"Böjas i tid ----"

Ett led i barndagverksamheten är s k arbetsplatsbesök.

Om då "dagis-fröken" utbildats vid SKBR:s centrala kurser på T 2 ligger det nära till hands att söka sig till "sin" utbildningsplats.

Därav kom det sig att 15 förväntansfulla flickor och pojkar från "dagiset" i Karlstorp gästade regementet.

De fick se "hur pojkarna bor ----" "vilket stort badrum de har ----" o s v.

Vandringen gick sen över luftgevärsbanan till förrådet "dä ä ju ingen lump utan fina kläder ----" innan saft och bulle på markan gav lite rast.

Besöket avslutades med rundvandring bland motorområdet fordon innan "Hacke Hackspett-film" satte punkt för en uppskattad förmiddag.

Fyllda av förväntan har Karlstorps dagis-barn just anlänt

**PROFFS
PÅ
FRITID**

**Intersport
Skövde**

SANDTORGET, tel 0500/101 52

NÄR DET GÄLLER
HÅRETS VÅRD

vänd Eder med förtroende till

Ekman's

HERR- och DAMFRISERING

Mariestadvägen 17 (mitt emot Götasalen)
Telefon 157 65 - SKÖVDE

FÄRDIGBLANDAD BETONG

levereras av

Z-BETONG AB

A. Zachrisson

Telefon Skövde 333 00

BETONGSTATION 1:

Skövde tel. 0500/167 85

Falköping tel. 0515/101 10

Tibro tel. 0504/220 02

Hagstens Järnhandel AB

SKÖVDE

Telefon 165 15

Säljer:

SPORT- och HUSHÅLLSARTIKLAR
JÄRN - MASKINER - REDSKAP
CYKLAR

RÄTT ADRESS

för

HERRARNAS

KLÄDKÖP

Torggatan 11 (vid Sandtorget)

Tel.
155 52

Tel.
112 25

— KVALITETSKLÄDER TILL LÄGRE PRIS

Uno-X, AB Svenska

Huvudkontor:

Hertig Johans torg 4, Varuhuset Commerce
Telex 67078 unox s. TgaUnox. Växel..... 810 50

Bensinstationer:

Lärkstigen 2	825 50
Mariestadvägen 96	194 88
Skultorp	343 40
Sventorp	250 19
Stenstorp	0500/505 22
Timmersdala	0511/815 80
Värnhem	0511/601 92

**HARMONI I HEMMET
GER HARMONI I LIVET**

Blomsterhallen

Hertig Johans torg

Tel.: Affären 0500/156 94, 138 20

VI HAR DAGLIGEN FÄRSKA BLOMMOR FRÅN EGNA ODLINGAR

Hör du till dem som egentligen borde byta bank?

För en sann skaraborgare, infödd eller inflyttad, borde det egentligen bara finnas en enda bank; Skaraborgsbanken — bygdens bank!

Pengar Du sätter in i Skaraborgsbanken slussas inte iväg till andra delar av landet. De stannar kvar i Skaraborg, där de bl a används till att skapa nya bostäder och arbetstillfällen. Som exempel kan nämnas, att Skaraborgsbanken nu svarar för drygt en tredjedel av bostadsfinansieringen i länet och för över hälften av krediterna till de små och medelstora företagen.

Gör slag i saken och byt upp Dig till bygdens bank!

Välkommen!

SKARABORGSBANKEN

Axvall • Falköping • Grästorp • Gullspång • Götene • Hjo • Hova • Järpås •
Karlsborg • Kvänum • Lidköping • Mariestad • Nossebro • Skara • Skövde •
Stenstorp • St. Levene • Tibro • Tidaholm • Tidän • Timmersdala • Tråvad •
Töreboda • Vara • Vedum • Väring • Älgårås